

останалитѣ да се завардатъ за решителния моментъ. Съветва да спрѣ Филипъ Тотю, който се е канилъ да отиде да помага въ Босна. Съ друго писмо отъ 15. XII с. г. отъ Зимничъ, пише до Панайотъ Хитовъ, кѫдето и да е (защото е пѫтувалъ за Букурешъ), че семената редомъ сѫ хвърлени и вървята напредъ (растатъ) следователно непременно трѣбва да се жъне и то презъ лѣтото, но отъ по-рано (за възстание).

Съ друго писмо отъ 22. III 1876 год. отговаря, че като билъ натоваренъ да намѣри място за прѣминуване Дунава, дава мнение между Орехово и Ломъ. И сепакъ съ една телеграма известява, че Стамболовъ захваналъ свадбата, по-скоро да му се изпрати армагана.

Този Юрдановъ е участвувалъ въ четата на Хр. Ботевъ, която действително презъ м. Май мина между Орѣхово и Ломъ (Козлудуй) и той заминава въ сражението заедно съ воеводата.

Въ XIV отдѣлъ е кореспонденцията на Атанасъ П. Д. Хитовъ (1870—1876 год.), който е сестринъ синъ на Панайотъ Хитовъ и дошелъ въ Браила. Съ вуйчо си е кореспондиралъ съ 27 писма. Въ едно писмо отъ 26. VIII 1870 год. пише на вуйчо си, че билъ много добре, поставенъ въ Браила предъ неговата честь. И приятели го съветвали да влезе въ училище.

Писмо отъ 17. V 1871 год. съобщава, че ще замине за Бѣлградъ споредъ писмото му.

Съ писмо отъ 24. III 1873 год. отъ Белградъ, съобщава на вуйчо си, че Блазнавецъ (регентъ следъ царството на князъ Михаила III 1868 г.) е починалъ вчера отъ гушеболъ. Тукъ той е билъ ученикъ и вуйчо му е издействувалъ да бѫде приетъ за ученикъ въ Белградъ. По пѫтя за Бѣлградъ на вредъ е билъ посрещанъ поради честта на вуйчата му. Съобщава, че Стоянъ Софийски е преминалъ Дунава, който е загиналъ около родното си село Желява—Софийско, заедно съ Иорданъ сестреникъ на Раковски 1873 год., които разбити въ Котленско